

El somni de la vocació

Romà Casanova, bisbe de Vic

No sé si hi ha molts o pocs joves que tenen el somni de la vocació a la vida sacerdotal o religiosa; però sí que sé que Déu és viu i continua trucant al cor de les persones, perquè vol vida abundosa per al seu poble. Veig, al mateix temps, amb preocupació com moltes realitats evangelitzadores, en el món pastoral, social i educatiu, s'estan afeblint per manca de relleus; però també estic convençut que el Senyor no abandona mai la humanitat i que, per això, hi haurà generositat en el cor de molts joves.

El somni dels joves té la seva font en un altre somni: el que Déu ha pensat per a ells.

El sant pare Francesc, en el missatge per a la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, ens presenta sant Josep, en aquest any dedicat especialment a ell, com a model de resposta generosa i fidel a la crida de Déu. Ell va sentir la crida del Senyor mitjançant els quatre somnis que apareixen en l'evangeli (cf. Mt 1,20; 2,13.19.22). La missió encomanada a Josep fou la de ser custodi del misteri del Fill de Déu encarnat en el si virginal de la seva esposa, Maria. I ho feu realitat amb donació generosa. Ell més que acomplir el seu somni de realitzar-se, segons els seus plans, es va llançar al risc de fer realitat el somni de Déu per a ell. «Després de cada somni, Josep va haver de canviar els seus plans i arriscar, sacrificant els seus propis projectes per secundar els projectes misteriosos de Déu. Va confiar totalment.»

Josep, com també Maria, es va deixar sorprendre pel Senyor que li indicava de fressar altres camins dels que ell tenia pensats. Va ser capaç d'entrar en la santa intranquil·litat del qui no ho té tot controlat, del risc, de

l'imprevist, de la meta que tenim al davant i que ens sembla inabastable, del que ens supera. Com comenta una autora: «L'evangeli només pot començar si, i només si, una dona jove i un home jove amb la vida perfectament traçada davant seu renunciem a les línies rectes i fent-ho renunciem a l'objectiu únic d'evitar el risc. Només si ells diuen sí a la condició humana de la intranquil·litat» (Marion Muller-Colard, *La intranquil·litat*).

Als joves que tenen el somni de la vocació a una especial consagració al Senyor gos dir-los que escoltin el que en el seu cor ressona, perquè el seu somni té la seva font en un altre somni: el que Déu ha pensat per a ells. Sant Josep es va donar del tot, la seva donació fou la seva santedat i plenitud. Recordem aquesta gran veritat: «La vida només es té si es dona, només es posseeix veritablement si es lliura plenament.»

